

Balladen i Dong stadig umulig at få hold på

Ny bog om Dong af Anders-Peter Mathiasen får ikke de mange løse brikker i fyingen af Anders Eldrup og salg af Dong-aktier til at falde på plads.

Af Ulla Bechsgaard/Ledersucces.dk

"Det bedste bud"

Anders-Peter Mathiasen

People's Press

180 sider

249 kr.

Fritz Schur er fortid som bestyrelsesformand i Dong. Det samme er Anders Eldrup som direktør. Da Schur i 2012 sammen med den øvrige bestyrelse fyrede Eldrup var det starten på en række højdramatiske begivenheder, som endte med at sprænge den daværende regering.

Nu har journalist og dobbelt cavlingprisvinder Anders-Peter Mathiasen skrevet en kort, journalistik bog 'Det bedste bud' om forløbet; og det har tydeligvis ikke været nogen nem opgave. Emnet er grundlæggende spændende, men som fortælling halter bogen, fordi der ikke som i eventyrene er en helt, en skurk, hjælpere og modstandere. Her roder det hele mere. Måske det simpelthen er for tidligt at skrive bogen om det delvise salg af Dong.

Lige da bogen udkom spurgte en radiojournalist Anders-Peter Mathiasen, om der slet ikke er noget, der taler til fordel for den måde, salget af en del af Dongs aktier var håndteret på. "Hvad skulle det være", spurgte Anders-Peter Mathiasen. "Ja, det spørger jeg dig om", replicerede journalisten. Svaret blafrede i vinden, og det gør svarene desværre også i bogen. Fulgte man med på avisernes erhvervssider under det højspændte forløb, får man ikke meget ekstra ved at læse bogen.

Som noget nyt kommer det dog frem, at bestyrelsesformand Fritz Schur spillede dobbeltspil i forbindelse med afskedigelsen af Anders Eldrup. Flere måneder før Eldrup fik fyresedlen, var Fritz Schur ifølge bogen begyndt at lede efter en ny direktør, og det hænger ikke sammen med Schurs forklaring om, at Anders Eldrup blev fyret, fordi han uden bestyrelsesformandens vidende havde udbetalt tårnhøje lønninger og indgået meget fordelagtige ansættelseskontrakter med udvalgte nøglemedarbejdere.

Kendskab til de høje lønninger fik Fritz Schur ifølge bogen først 29 februar 2012, men allerede tilbage i december 2011 havde Schur sonderende samtaler med Henrik Poulsen, der på det tidspunkt var direktør i TDC.

Værdisætningen af Dong bliver også grundigt gennemgået i bogen. Anders-Peter Mathiasen kritiserer, at Dongs markedsværdi ikke blev vurderet af internationale banker og finanshuse.

Markedsværdien blev af Dong selv og køberen Goldman Sachs fastlagt til 31 milliarder. Pension Danmark derimod mente, at Dong var 46 milliarder kr. værd.

Ingen kender den korrekte prissætning, men Anders-Peter Mathiasen undrer sig over, at ingen uvildige har vurderet prisen. Det er især betænkeligt, fordi den nye direktør Henrik Poulsen efterfølgende investerede 6,5 millioner af sine egne penge i Dong. Jo mere Dongs værdi stiger, jo flere penge vil Poulsen og hans chefkolleger samt køberen Goldman Sachs tjene på handelen til ulempe for den danske stat, anfører forfatteren.

Anders-Peter Mathiasen fortæller også i bogen, at Anders Eldrup og Fritz Schur er to vidt forskellige personligheder. "Eldrup er ikke til den samme fornemme form for fest og farver som Fritz Schur", skriver han. Hermed insinueres det, at det måske er dårlig kemi mellem de to mænd, der fik deres samarbejde til at køre i grøften.

Schur og Eldrups veje krydsedes flere gange over en årrække. Anders Eldrup var departementschef i Finansministeriet, da daværende finansminister Mogens Lykketoft i 2001 udnævnte ham til direktør i Dong. Eldrup fik opgaven at samle landets forskellige energiselskaber til ét stort. Allerede dengang lå det i luften, at Dong senere kunne blive privatiseret eller solgt til andre.

Fritz Schur var bestyrelsesformand i selskabet Nesa, som var et af de selskaber, der var i spil i forbindelse med at skabe ét stort energiselskab.

I 2005 havde Eldrup gennemført missionen om at danne ét statsligt energiselskab. VK-regeringen besluttede, at bestyrelsesformanden for det nye samlede selskab skulle hedde Fritz Schur, og ifølge bogen var flere klar over, at der ville komme til at slå gnister mellem bestyrelsesformand og levmænd Schur og direktør og embedsmand Eldrup. Mathiasen skriver i bogen:

"...i det nye Dong Energy blev det embedsmanden, der kom til at arbejde under levmænden. Teknokraten, der havde haft ansvar for landets økonomi, endte som funktionær for rigmanden ..."

Skurke og helte får man som læser ikke styr på i bogen. At emnet er sprængfarligt kan man tydeligt se, fordi Dong allerede, før bogen udkom, svarede på en række af bogens kritikpunkter ved at sende en officiel meddelelse ud om, virksomheden tager afstand fra en række af bogens konklusioner. Dongs kommentar kan læses på virksomhedens hjemmeside.

Bogen mangler en udførlig indholdsfortegnelse. En tidslinje og et personregister, som ville være en hjælp for læseren, er der heller ikke. Som læser er man underligt uforløst, når man er færdig med at læse bogen. Tiden vil forhåbentlig give svar på nogle af de mange uklare spørgsmål.